

а таму —

Милутинъ гърло растопилъ:
— Донеси, шампань, наточи! —
Предъ него мома пишана,
в раци ѝ дайре шарено;
зиналъ по неа Милутинъ,
сребро ѝ сипе ф пазува.

День за день така катадень.

Заодель сега низъ пазаръ —
лимоня Диме продава,
како е лимонъ ф кошница,
така е лице на него.
Не собралъ десетъ динара,
джандаръ го зграбчи за яка.
Жени на купъ се набраа,
ущеденъ джандаръ достаса,
не мърда Диме не оди,
еденъ го дупи ф слабинье,
а другъ му граба кошница!

II

Му иде да летне на село
да збере бели яганца,
да викне гласъ да разгърне,
да смъкне товари отъ себе.

Живее животъ испустенъ,
по три дни залакъ не става,
плунка му пелинъ — отрувачъ,
в гради му врие змиарникъ,
на Калимегданъ постела.
Еденъ день рано подранилъ,
предъ мостотъ рака отпушилъ,
Ристе се задалъ на срека,
занеме Диме истина,
колена гладъ му подсече,
Ристе го фана подъ мишка,
право го дома одведе.